

GELOVEN IN WEST

EMMAÜS

**RK PAROCHIE
AMSTERDAM WEST**

**JAARGANG 9 NR 4
OKTOBER T/M DECEMBER 2022
HERFST**

RK PAROCHIE EMMAÜS

Pastoresteam

pastoor moderator: **pater Luc Sermeus sdb**
020 619 17 66
pastor@devierevangelistenamsterdam.nl

pastoors in solidum:
pater Simon Nongrum sdb
pater Andy Jebarus sdb

pater Ben den Boer mhm
06 1919 7948
bernardodenboer1@hotmail.nl

Dringende pastorale zaken: 020-6191766
(R.K. parochie De Vier Evangelisten)

Parochiecentrum, tevens postadres
R.K. Parochie Emmaüs
Gibraltarstraat 55, 1055 NK Amsterdam

Telefoon 020 682 49 27
E-mail info@rkamsterdamwest.nl
  www.rkamsterdamwest.nl
RKAmsterdamWest

Pastoraal team

Ria van Breukelen, Karla Forster,
Gerard de Reuver en Jo Snelder

Kerken

Boomkerk
H. Franciscus van Assisi
Admiraal de Ruijterweg 406, 1055 ND
e-mail: info@rkamsterdamwest.nl
Secretariaat bereikbaar op:
Telefoon: 020 682 49 27
Maandag van 14.00 - 17.00 uur
woensdag van 10.30 - 16.30 uur
donderdag van 14.00 - 16.30 uur

Augustinuskerk
Postjesweg 123, 1057 DZ
e-mail: augustinus@rkamsterdamwest.nl
Secretariaat bereikbaar op
Telefoon: 020 618 37 09
maandag t/m vrijdag van 10 -13 uur
(tijdelijk op wisselende dagen)

Vincentiuskerk
Jacob van Lennepkade 211, 1054 ZP
e-mail: info@rkamsterdamwest.nl
Telefoon: 020 618 27 39
Spreekuur op woensdag van 12-17 uur.

Gezamenlijk Parochiebestuur

Ger Willemse (1e penningmeester, 4 Evangelisten), Marita Kuijper (2e penningmeester, Emmaüs), Hans Jansen (secretaris, 4 Evangelisten), René Osenga (lid, 4 Evangelisten). Voorzitter is Luc Sermeus sdb in zijn hoedanigheid van pastoor-moderator van het samenwerkingsverband.

Kerkbijdragen:
rek.nr NL55INGB0004851455
t.n.v. Kerkbijdrage RK Parochie Emmaüs

Bijdrage aan de Caritas:
rek.nr NL36INGB0004908445
t.n.v. P.C.I. Emmaüs

Overige betalingen:
rek.nr NL17INGB0004640097
t.n.v. RK Parochie Emmaüs

Voor schenkingen en legaten kunt u contact opnemen met het secretariaat, zie onder Boomkerk.

Woord van
de pastor
pag. 4-5

Terugblik
Vincentiusfeest
pag. 11

Nieuwe
rubiek:
Schrijfseltjes
van een
parochiaan
pag. 18

EMMAÜS

RK PAROCHIE
AMSTERDAM WEST

Geloven in West is een uitgave van de RK Parochie Emmaüs te Amsterdam-West en verschijnt vijf keer per jaar in een oplage van 1000 exemplaren.

Redactie

Marie-Louise van Oppenraaij,
Linda Doornhein,
Jaap van Sitteren en Steven Stolte.

Auteursrechten

Overname in andere publicaties is met bronvermelding toegestaan. *Geloven in West* wordt gemaakt in samenwerking met ParochiemagaZIN.

Het volgende nummer verschijnt op zondag 11 december 2022. S.v.p. kopij aanleveren vóór maandag 14 november 2022 per brief of per e-mail: redactie@rkamsterdamwest.nl Hartelijk dank voor uw bijdrage.

Inhoud

2	Algemene informatie
3	Colofon en inhoudsopgave
4 - 5	Spiritueel gezien: Woord van de pastor
6	Wereldmissiemaand 2022
7	Jubileumjaar MISSIO
8	Allerzielenherdenking omgekomen vluchtelingen Daklozenrestaurant van Sant'Egidio opent vaker zijn deuren
9	Werelddag van de Armen
10	Ingezonden brief Augustinusfeest
11	Terugblik Vincentiusfeest
12 - 13	Vieringen op zon- en feestdagen
13	Overige vieringen Fatimaparochie: Rozenkransgebed Spreekuren pastor
14	Concerten in onze parochie
15	Activiteiten
16	Leesgroep in de Vincentiuskerk Zr. Annie Janssen is verhuisd Voorbereiding eerste. H. Communie/Vormsel Opbrengsten collectes
17	Cultuurbericht: tentoonstelling Gospel
18	Column: Schrijfseltjes van zr. Zoë
19	Adventsactie 2022
20	Uit de Diepte: Ik heb hier nog het nodige te doen
21	Ter Inspiratie: Verbonden door de tranen heen
22 - 23	Familieberichten In memoriam: Ina Pinkse Emmy Arendse
24	Gedicht: Tent van genade

Spiritueel gezien

woord van de pastor

door pastoor moderator Luc Sermeus

Op weg naar kerstmis vanuit de adventsperiode

Waar komt de Adventskrans vandaan?

Het ontstaan van de Adventskrans

Het ontstaan van de Adventskrans is gebaseerd op een waar gebeurd verhaal. In het begin van de 19e eeuw was er onrust in het Duitse Hamburg en omgeving. Veel gezinnen leefden er in armoede en ellende. De in Hamburg geboren Duitse theoloog Johann Hinrich Wichern bekommerde zich om de kinderen afkomstig uit armoedige gezinnen. Hij bouwde daarom in 1833 een boerenschuur net buiten de stad, die moest dienen als toevluchtsoord. Heden tendage staat dit gebouw bekend als het 'Rauhes Haus' en is het nog altijd te bezoeken.

Hier waren de kinderen uit het begin van de 19e eeuw veilig, kregen ze te eten en volgden ze schoollessen. Zoals alle kinderen verheugden ze zich op kerst. In de aanloop naar kerst kreeg de theoloog elke dag dezelfde vraag: "Wanneer is het dan eindelijk Kerstfeest?" Johan Hinrich Wichern werd het vragen een beetje moe. Daarom bedacht hij de adventskrans. Hij maakte in 1839 met behulp van een wagenwiel en 19 rode en 4 witte kaarsen de eerste echte adventskalender. Iedere dag werd er één rode kaars aangestoken en op elke zondag één witte kaars. Zo wisten de kinderen iedere dag hoeveel nachten ze nog moesten slapen voordat het Kerstmis was.

De dennentakken

Pas in 1860 bedekte hij het wiel met dennentakken. De naalden deden denken aan de doornenkroon op het hoofd van Jezus bij de kruisiging.

De adventskrans heden te dage

Uit dit alles is in de loop der jaren de adventskrans ontstaan die wij nu gebruiken. De meest bekende adventskrans is de groene krans met de vier kaarsen en het rode lint, tekens van leven en liefde, hoop op licht. Elke zondag van de advent wordt er één kaars meer aangestoken. Het symboliseert de toename van het licht, het overwinnen van de duisternis, het groeien van de hoop en de verwachting van de komst van de Messias. Vlak voor Kerstmis branden dan alle vier de kaarsen op de adventskrans.

Advent

Advent komt van het Latijnse woord 'adventus', wat 'komst' of 'eraan komen' betekent. We staan in deze periode stil bij het feit dat Jezus zijn heerlijkheid aflegde en als baby naar de wereld kwam. Hoe bijzonder en wonderlijk zijn komst naar de aarde ook was, de adventsperiode is niet alleen bedoeld om terug te kijken naar datgene wat geweest is, maar ook om vol verlangen vooruit te kijken naar dat wat nog gaat komen. De wederkomst van Jezus!

Zie ik uit naar zijn komst?

Het volk Israël keek ook uit naar de komst van hun Messias, waarover door de profeten in de boeken geschreven was. Degene die hun rijk vrede en gerechtigheid zou brengen. Nu zo'n 2000 jaar geleden werd de lang verwachte Messias geboren en dat gedenken we dan ook met Kerstmis. Maar als ik nu heel eerlijk ben, in hoeverre ben ik vol verlangen over de wederkomst van Jezus? O, ja! Ik zie uit naar het moment dat Jezus terugkomt en zijn rijk zal vestigen. Dat elke knie zich zal buigen en elke tong zal belijden dat Hij Heer is! Maar of dat dan vandaag al moet gebeuren? Hoe zit dat bij jou? Zie jij uit naar de Heer, zelfs nog met meer verlangen dan een nachtwaker uitziend naar een nieuwe morgen?

Leef niet alleen in afwachting, maar ook vol verwachting

Elke dag kan een dag zijn dat Jezus terugkomt, niemand weet het moment waarop dat zal zijn en hoe dat zal gaan. Jezus zelf zegt hierover: "Maar niemand weet wanneer die dag en dat moment zal zijn. Ook de hemelse engelen weten dat niet. (Ook de Zoon weet dat niet.) Alleen de Vader weet het." (Matteüs 24:36, BasisBijbel)

Wat doen we in de tijd tot dat het moment daar zal zijn, en we oog in oog staan met Degene die zoveel van ons houdt?

Ken je dat liedje? 'Stil maar, wacht maar alles wordt nieuw, de hemel en de aarde.' Ik geloof niet dat dit helemaal de bedoeling is, dat we stil moeten wachten tot het moment dat Jezus terugkomt, en alles nieuw zal zijn. We mogen leven in de verwachting dat daar waar Gods Geest beweegt, we nu al glimpjes van de hemel hier op aarde mogen zien. Ook in een situatie die misschien nu nog hopeloos lijkt.

Ook jij kan, door de Geest geleid, stukjes hemel op aarde brengen aan de mensen om je heen. Niet alleen maar afwachten, maar juist alles verwachten, ook nu, van Degene die was en is en komen zal!

Aan de slag!

Om voor jezelf vandaag eens over na te denken:

- Zie ik uit naar de wederkomst van Jezus? Waarom wel of niet?
- Hoe wil ik mijn tijd besteden totdat Jezus terugkomt?
- Leef ik in afwachting of vol verwachting?

De omringende liefde van God

Warmte geven,
warmte beleven
vanuit mijn hart.
Mensen die bloeien,
geloven en groeien.
Ogen die stralen,
adem halen.
De Zon zien schijnen,
niet wegwijnen.
Handen gevouwen,
bidden, danken,
God vertrouwen.
Voeten die lopen
met vaste tred
mogen hopen.
De stem die zingt
van god's liefde
die hen omringt.

WERELDMISSIEMAAND 2022: KIBERA, Nairobi "Jullie zullen mijn getuigen zijn" (Hand. 1,8)

Op 23 oktober is het Missiezondag. Dit jaar richten wij onze blik speciaal op Kibera, Nairobi.

De metropool Nairobi staat met zijn 7,5 miljoen inwoners op het punt een megacity te worden. Dagelijks stromen mensen vanuit het omliggende gebied de stad binnen in de hoop op werk en een betere toekomst. Zo'n 60 procent van de stadsbevolking van Nairobi leeft in meerdere grote slums (sloppenwijken) op slechts zes procent van de oppervlakte van de stad.

In de campagne richt Missio de aandacht op de grootste slum: Kibera. Kibera is Kiswahili en betekent jungle. Er wonen hier naar schatting een half miljoen mensen dicht opeen gepakt. Slechts een vijfde deel van de huizen heeft stroom; drinkwater moet bij waterstations gehaald worden. Hygiëne is een groot probleem. De ellende en uitzichtloosheid in de slum zijn echter slechts één kant van de medaille. Er is nog een andere kant: saamhorigheid, elkaar helpen waar het nodig is.

Een bewoonster van Kibera is zuster Mary Wambui, die wanneer ze maar tijd heeft de mensen in haar wijk bezoekt. Ze noemt het "befriending people", vriendschappen sluiten. Zuster Mary ('Little Sisters of Jesus') heeft inmiddels een groot netwerk opgebouwd van mensen en organisaties met wie ze samen werkt. Zoals met pastoor Firmin Koffi die de gemeenschap van de Yarumal-missionarissen leidt en ook in Kibera woont. Zuster Mary heeft tevens microkredietgroepen opgericht waardoor vrouwen een klein zelfstandig inkomen kunnen verwerven.

Pastoor Firmin Koffi is zielzorger in de sloppenwijk. Hij is er voor de mensen, niet alleen om materiële hulp te geven. Hij geeft ook tijd en aandacht. Want de emotionele noden zijn zeker zo groot als de fysieke noodzaak om te overleven. Zijn motto is: "samen lukt het ons". Hij maakt geen onderscheid naar bevolkingsgroep of religie en levert daarmee een belangrijke bijdrage aan preventie van geweld en criminaliteit.

Missio Nederland maakt deel uit van de internationale Pauselijke Missiewerken. Missio draagt bij aan de verkondiging van het evangelie, de pastorale zorg in de armste geloofsgemeenschappen, de opvang en scholing van kwetsbare kinderen en de opleiding van priesters, diakens en catechisten. **Missiezondag** is vooral het feest van de solidariteit. De wereldwijde collecte maakt Missiezondag tot de grootste solidariteitsactie van de katholieken.

U kunt uw gift ook overmaken op rek nr.

Iban: NL65 INGB 0000 0015 66

t.n.v. Missio; o.v.v. Wereldmissiemaand, Kibera

Jubileumjaar MISSIO

In 2022 heeft Missio twee jubilea te vieren: haar 200-jarig bestaan en haar 100-jarig predicaat 'pauselijk'. De stichteres, Pauline Jaricot, is op 22 mei j.l. zaligverklaard.

Missio

De naam 'Missio' was er 200 jaar geleden nog niet. Het is een werknaam die sinds tientallen jaren door met name West-Europese landen gebruikt wordt. De officiële naam van de organisatie is *Pauselijke Missiewerken*. Meerdere missiewerken dus en dat heeft alles te maken met het ontstaan ervan.

Vier missiewerken

In het 19e eeuwse Frankrijk, in 1822, richtte een jonge vrouw uit Lyon, Pauline Jaricot, *Het Genootschap tot Voortplanting van het Geloof* op. Het aller-eerste begin van wat later de Pauselijke Missiewerken zou gaan heten. Pauline Jaricot wilde de missie en de missionarissen in alle werelddelen steunen bij de verspreiding van het evangelie. Ze bezat een groot organisatietalent en organiseerde collectes voor de missie volgens een eenvoudig principe: een gebed en een bescheiden maar regelmatige financiële bijdrage, de wekelijkse sou. Ze zette basisgroepen op van tien leden; elke groep zou proberen een nieuwe groep van tien mensen te vormen. Het had meteen veel succes.

Pauline Jaricot inspireerde anderen tot gelijksoortige initiatieven. Zo werd in 1843 *Het Genootschap van de Heilige Kindsheid* opgericht door de bisschop van Nancy, mgr. De Forbin-Janson. Hij wilde missionarissen in China geld geven om ongewenste kinderen, die een vreselijk lot ondergingen, vrij te kopen en in weeshuizen onder te brengen. Daar zouden zij een christelijke opvoeding krijgen. In 1889 richtten Jeanne Bigard en haar moeder *Het Liefdewerk van de Heilige Apostel Petrus* op, dat geld

inzamelde voor de opleiding van inheemse priesters in de missie.

Tenslotte werd in 1916 door Paolo Manna het genootschap voor missionaire bewustwording van priesters in eigen land, *de Priester Missie Bond*, opgericht.

Vincent Goulmy, Nationaal Directeur van Missio, bij de portretten van de stichters van de vier Pauselijke Missiewerken

Pauselijke Missiewerken

De vier afzonderlijke missiewerken zijn later samengevoegd en drie van de vier missiewerken kregen in 1922 het predicaat 'pauselijk': de Pauselijke Missiewerken. De Priester Missie Bond werd in 1956 verheven tot pauselijk. Tot op de dag van vandaag zijn deze vier missiewerken binnen het geheel blijven bestaan met hun eigen specifieke doelstelling en spiritualiteit.

De missiewerken zijn dus ook terug te herkennen in de activiteiten van Missio, zoals het kindermisiewerk of het ondersteunen van priesterstudenten in Afrika en Azië. Het gemeenschappelijke doel van alle missiewerken samen is het bevorderen van een missionaire geest in iedere gedoopte.

Missio verhuisd

Op 12 juli jl. is Missio verhuisd van Den Haag naar Emmaplein 19 D in Den Bosch (5211 VZ). Het telefoonnummer, e-mailadres en websiteadres zijn ongewijzigd gebleven: respectievelijk 070 – 304 74 44, missio@missio.nl en www.missio.nl.

ALLERZIELENHERDENKING OMGEKOMEN VLUCHTELINGEN AAN DE EUROPESE GRENZEN

Op **zondag 6 november**, vindt om **15.00 uur in de Mozes en Aäronkerk** (Waterlooplein 207 Amsterdam) de jaarlijkse oecumenische herdenking plaats van de vluchtelingen die het afgelopen jaar omkwamen aan de Europese grenzen. Bij de herdenking nemen hun verhalen een belangrijke plaats in.

Aan de grenzen van Europa spelen zich dagelijks drama's af. Mensen die op zoek zijn naar een beter en veiliger leven, verdrinken in zee of komen op andere manieren onderweg om. Aan hen denken wij en hun namen worden genoemd, opdat zij niet vergeten worden.

Rikko Voorberg, theoloog, kunstenaar en - als het niet anders kan- activist, zal tijdens de herdenkingsdienst de toespraak verzorgen. Verder werken voorgangers uit verschillende kerken mee. De herdenking wordt afgesloten met een processie naar de Amstel, waar bloemen worden uitgestrooid om de overledenen te gedenken.

Voorafgaand aan de herdenking vindt in het Huis van Sant' Egidio, Waterlooplein 205, om 13.30 u. een informatie-bijeenkomst plaats over het migratiebeleid van de EU en de gevolgen daarvan. Spreker is Minella van Bergeijk, directeur van ontwikkelingsorganisatie Tearfund.

De herdenking wordt georganiseerd door de Raad van Kerken Amsterdam, het Jeannette Noëlhuis, de Protestantse Diaconie en de Gemeenschap van Sant' Egidio.

DAKLOZENRESTAURANT VAN SANT'EGIDIO OPENT VAKER ZIJN DEUREN

Nu armoede en eenzaamheid toenemen in Nederland, opent de Gemeenschap van Sant'Egidio de Franciscustafel in Amsterdam tweemaal per week. Het dak- en thuislozenrestaurant is een gastvrije plek waar mensen genieten van een gratis maaltijd. Door het restaurant uit te breiden en twee keer per week te openen kunnen wekelijks meer mensen aanschuiven en degenen die daar behoefte aan hebben kunnen beide keren komen. Vooral degenen die tijdens de coronapandemie verder vereenzaamden waarderen de extra avond. "De Franciscustafel is een warm bad", aldus een van de bezoekers.

De Franciscustafel, gelegen naast de Mozes en Aäronkerk, is sinds 2014 een baken in de stad voor vele daklozen, thuislozen en mensen met psychische problematiek. Iedere dinsdagavond kunnen ze genieten van een driegangenmaaltijd en op zaterdagavond is er een heerlijke vullende soepmaaltijd. Maar bij de Franciscustafel krijgen mensen meer dan alleen een maaltijd. Vriendschap, menselijke nabijheid en respect staan centraal.

Behalve een extra maaltijd per week biedt een extra avond meer stabiliteit. Bestaande vriendschappen kunnen worden verdiept en nieuwe vriendschappen kunnen ontstaan. Het is belangrijk dat het sociale netwerk groeit.

De Gemeenschap van Sant'Egidio is een internationale beweging die zich al meer dan vijftig jaar inzet voor daklozen, vluchtelingen, kinderen, ouderen, zieken, gehandicapten en gevangenen, overal ter wereld. In Amsterdam is er een School van Vrede voor kinderen uit kansarme wijken, worden eenzame ouderen en mensen met een beperking wekelijks bezocht, zijn er initiatieven voor vluchtelingen en vanaf het begin zoekt Sant'Egidio daklozen op straat op.

Werelddag van de Armen

De Werelddag van de Armen werd door paus Franciscus ingesteld in het verlengde van het Heilig Jaar van Barmhartigheid (2016). De dag wordt elk jaar gehouden op de 33e Zondag door het Jaar (de één na laatste zondag van het kerkelijk jaar) als voorbereiding op het feest van Christus, Koning van het Heelal.

Na de storm, veroorzaakt door de coronapandemie, zorgt de oorlog in de Oekraïne voor een nieuwe catastrofe die de armoede wereldwijd dreigt te doen toenemen. Dat schrijft paus Franciscus in zijn boodschap voor de zesde Werelddag van de Armen van 13 november 2022. Thema is dit jaar: *Omwille van u is Hij arm geworden* (2 Kor 8, 9), een citaat uit de tweede brief van Paulus aan de Korintiërs.

Conflict als bron van armoede

De paus stelt vast dat de oorlog in Oekraïne bovenop de plaag van oorlogen komt die al elders in de wereld worden uitgevochten. Zonder Rusland bij naam te noemen spreekt hij ook zijn bedenkingen uit bij de interventie van een supermacht, die zijn wil oplegt in strijd met het principe van de zelfbeschikking van volkeren. De paus veroorzaakt expliciet de deportaties van duizenden mensen, vooral jongens en meisjes, om hen te 'ontwortelen' en hen een andere identiteit op te leggen. Miljoenen vrouwen, kinderen en ouderen worden gedwongen het gevaar van bommen te trotseren door als ontheemden hun toevlucht te zoeken in de buurlanden, schrijft de paus, erop wijzend dat zij die in conflictgebieden blijven, elke dag worden geconfronteerd met angst en gebrek aan voedsel, water, medische zorg en vooral genegenheid.

**Omwille van u is Hij arm
geworden
2022**

Oproep tot solidariteit

In de boodschap klinkt de oproep tot meer solidariteit en inzet in de strijd tegen armoede in de wereld even luid als helder. En we mogen ons niet beperken tot mooie woorden, maar moeten de mouwen opstropen. Onrecht, uitbuiting, geweld en de oneerlijke verdeling van middelen vormen nog altijd de belangrijkste oorzaken van armoede. De kerkleider herhaalt zijn kritiek op de wegwerpmatigheid en illustreert aan de hand van de oorlog in Oekraïne hoe gewapende conflicten armoede aanwakkeren.

De paus trekt een parallel met de situatie die bijna 2.000 jaar geleden werd ervaren door de apostel Paulus. Hij had in die tijd de christenen van Korinthe opgeroepen om de gemeenschap van Jeruzalem te hulp te komen. In hun spoor blijven christenen ook vandaag voorzien in de noden van de allerarmsten. Daarbij verwijst hij naar de honderdduizenden mensen die hun deuren hebben geopend om gastvrijheid te bieden aan de miljoenen oorlogsvluchtelingen uit het Midden-Oosten, Afrika en vandaag ook uit Oekraïne.

Broederlijkheid

De paus nodigt de gelovigen uit tot een bezinning over hun relatie met geld en bezit. Hij moedigt hen aan om mee ervoor te zorgen dat het niemand ontbreekt aan wat hij of zij nodig heeft, waarbij de arme wordt benaderd als een broeder die de hand uitstrekt.

De boodschap van Jezus wijst ons de weg en laat ons ontdekken dat er een armoede is die vernedert en doodt, en dat er een andere armoede is, die bevrijdt en sereniteit brengt. De boodschap eindigt met een verwijzing naar Charles de Foucauld, die alles heeft achtergelaten om Jezus te volgen, om met hem arm en broeder van allen te worden.

Ingezonden brief

Geachte redactieleden – samenstellers – medewerkers – ideeën aandragers – drukkers en eigenlijk iedereen die dit mooie blad 'Geloven in West' verzorgt en bezorgt!

Mijn waardering voor het iedere keer weer mooie eindresultaat.
Een geweldig voorbeeld, hoe we nader tot elkaar komen, met het laten horen en zien, dat wij een levende bezielende gemeenschap kunnen en mogen vormen.
Dank voor de verbindende zorg en tijd die u allen daaraan wilt geven.

Geloven in West

Ik hoop dat u dit samen nog lang zult willen en kunnen maken en volhouden.
Vriendelijk groet, een Emmaüsparochiaan, locatie De Boom,

Bea Karıncaagln – van Hees
Nu al nieuwsgierig naar de volgende uitgaven.

Zondag 13 november 2022 Augustinusfeest

Op zondag 13 november a.s. wordt in de Augustinuskerk de jaarlijkse herdenking van onze patroonheilige St. Augustinus gevierd.

In de Eucharistieviering van 11.00 uur zal het Agneskoor een speciale mis ten gehore brengen.
In deze viering zal pater Paul Clement, Augustijn, voorgaan.

In de middag (aanvang 13.30 uur) zal er aandacht zijn voor het 100-jarig bestaan van het Agneskoor.
Het koor zal optreden met een programma, waarvoor tevens een solist zal worden aangetrokken.
Ook zal er die middag ruimte zijn voor een orgelconcert.

Zoals in het verleden gebruikelijk was, zal er na de eucharistieviering voor de aanwezigen een broodje zijn.
Na het middagprogramma (ca. 16.00 uur) wordt iedereen uitgenodigd voor een drankje en een hapje in de tuinzaal.

Het programma voor de middag zal tijdig bekend worden gemaakt.
Het belooft een feestelijke dag te worden!
Hopelijk mogen wij velen van u op 13 november ontmoeten.

Pastoraal Team van de locatie Augustinuskerk

Agneskoor

Terugblik Vincentiusfeest

Op 25 september was de gedenkdag van H. Vincentius, de patroon van onze kerk. Zijn grote beeld (nog uit de oude kerk in de vorige eeuw) is niet te verplaatsen en daarom mag er die dag een klein beeldje van Vincentius, waar hij met 2 kindertjes op staat, op het altaar staan.

Pater Noom, de voorganger, besteedde aandacht aan zijn leven met veel hulp aan vondelingen en ouderloze kinderen en werd de viering afgesloten met het Vincentiuslied. De tekst van dit lied is destijds door pastor Leo Nederstigt geschreven en werd later wat aangepast door Wil Snelder.

Ook was die dag de afsluiting van de Vredesweek.

In het middagprogramma, na de koffie met vlaai en de lunch, werd met muziek en poëzie aandacht geschonken aan de behoefte aan vrede in de wereld. Dirigent Koen Leenaers opende de middag met een prachtige aria en Matthias zong onder andere het Ave Maria van Schubert. Anel speelde aan de piano voor de begeleiding. Ook wordt deze week aandacht gevraagd voor eenzaamheid in het bestaan van mensen. Beide items werden in gedichten verwoord, voorgedragen door enkele parochianen. Hierna zong het koor ter afsluiting 3 liederen. Zo werd op deze mooie middag alles bij elkaar gebracht.

Het gezellige samenzijn werd afgesloten met een hapje en een drankje en men sprak zich uit over de grote onderlinge saamhorigheid in onze kleine parochiegemeenschap. Men is spontaan bereid de handen uit de mouwen te steken, mooie bijdragen te leveren en vooral elkaar nabij te zijn. Heel waardevol.

VIERINGEN

aanvang vieringen: Boomkerk om 9.30 uur, overige kerken om 11.00 uur, tenzij anders aangegeven

Kerk

Voorganger

Soort viering

De algemene coronabepalingen blijven van kracht, en hygiënevoorschriften zoals vooraf handen wassen en thuisblijven bij verkoudheidsklachten.

zondag 16 oktober, Negenentwintigste Zondag door het jaar

Boomkerk	pastor Henk Versteeg pr	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Frans Gerritsma ofm	eucharistieviering
Vincentiuskerk	zuster Zoë Cranssen	WoCo-viering

zondag 23 oktober, Dertigste Zondag d.h. jaar, Wereldmissiedag

Boomkerk	pater Ben den Boer mhm	eucharistieviering, met Franciscuskoor
Augustinuskerk	pastor Jan Adolfs pr	eucharistieviering, met Agneskoor
Vincentiuskerk	Uschi Janssen	WoCo-viering, met Vincentiuskoor

zondag 30 oktober, Eenendertigste Zondag d.h. jaar

Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Paul Clement osa	eucharistieviering, allerheiligenviering
Vincentiuskerk	Irma Höfte	WoCo-viering, tevens gedachtenisviering

dinsdag 1 november, Allerheiligen

Boomkerk, 9.30 uur	pater Ben de Boer mhm	eucharistieviering
Augustinuskerk, 19.30 uur	pater Ben de Boer mhm	gebedsdienst, gedachtenisviering

woensdag 2 november, Allerzielen

Boomkerk, 19.00 uur	pater Ben de Boer mhm	WoCo-gedachtenisviering
Augustinuskerk		geen viering, zie dinsdag 1 nov.
Vincentiuskerk		geen viering, zie zondag 30 oktober

zondag 6 november, Willibrordzondag

Boomkerk	salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	hr. Hans Simis	WoCo-viering
Vincentiuskerk	dr. Alfons Jaakke pr	eucharistieviering, met Vincentiuskoor

zondag 13 november, Drieëndertigste Zondag d.h. jaar, Caritas-zondag, Dag van de Armen

Boomkerk	pastor Henk Versteeg pr	eucharistieviering, met Franciscuskoor
Augustinuskerk	pater Paul Clement osa	eucharistieviering, Augustinusfeest, met Agneskoor
Vincentiuskerk	pater Frans Mulders sma	eucharistieviering

zondag 20 november, Christus Koning van het heelal

Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Augustinuskerk	dr. Alfons Jaakke pr	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering, met Vincentiuskoor

zondag 27 november, Eerste Zondag van de Advent

Boomkerk	pater Ben den Boer mhm	eucharistieviering, met Franciscuskoor
Augustinuskerk	pater Frans Gerritsma ofm	eucharistieviering, met Agneskoor
Vincentiuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering

Kerk

Voorganger

Soort viering

Boomkerk
Augustinuskerk
Vincentiuskerk

zondag 4 december, Tweede Zondag van de Advent

salesianen
pater Henk Janssen wp
pastor Uschi Janssen

eucharistieviering
eucharistieviering
WoCo-viering

Boomkerk
Augustinuskerk
Vincentiuskerk

zondag 11 december, Derde Zondag vd Advent, Zondag 'Gaudete'

pater Ben den Boer mhm
pastor Jan Adolfs pr
pater Frans Mulders sma

eucharistieviering, met Franciscuskoor
eucharistieviering
eucharistieviering, met Vincentiuskoor

Vieringen Allerheiligen en Allerzielen

Allerheiligen: di 1 nov in de Boomkerk (9.30 u) en in de Augustinuskerk (19.30 u)

Allerzielen: woe 2 nov in de Boomkerk (19.00 u); in de Augustinuskerk tijdens de viering van 1 nov en in de Vincentiuskerk tijdens de viering op zondag 30 oktober

Fátimaparochie

Het Maria legioen van de Fátimaparochie bidt *elke zondag om 13.00 uur* in de Mariazaal van de pastorie het Rozenkransgebed.

Zij nodigen iedereen uit om mee te bidden !!

Ingang via de pastorie, Admiraal de Ruijterweg, onderste bel, of via de Gibraltarstraat 55.

Vieringen op weekdagen:

Boomkerk, weekvieringen in de kapel, ingang Van Gentstraat 21

maandag t/m vrijdag	8.30 uur, morgengebed
dinsdag	15.00 uur, Rozenkransgebed
woensdag t/m vrijdag	9.00 uur, eucharistieviering
woensdag na de viering:	uitstelling H. Sacrament (tot 10.30 uur)

Augustinuskerk:

dinsdag	10.00 uur, eucharistieviering
donderdag	10.00 uur, morgengebed
1e vrijdag van de maand	10.30 uur, eucharistieviering

Vieringen Parochie Nossa Senhora de Fátima (Portugeestalige parochie) Boomkerk

zondag	11.00 uur, eucharistieviering
dinsdag	19.00 uur, Rozenkransgebed (mannen), in de kapel
woensdag	19.00 uur, Rozenkransgebed (Charismatische groep), 's zomers in de kerk, 's winters in de kapel, 19.30 uur, aansluitend gebeds- viering

Spreekuren pastor:

Pastor Ben den Boer: op afspraak (tel. 06 19 19 79 48) spreekuur in de Vincentiuskerk **woensdag 15-17 uur**; afspraak niet nodig in de Augustinuskerk **dinsdagmorgen van 10.30 tot 11.30 uur** en in de Boom **aansluitend aan de eucharistieviering op woensdag, donderdag en vrijdag.**

Concertprogramma 2 concerten in de Vincentiuskerk

zondag 6 november om 13:30 uur

OMNES TERMINOS

Het Ensemble Omnes Terminos bestaat uit de Letse sopraan en dirigent Margarita Dudcaka, de Macedonische violiste Irina Trajkovska en de Nederlandse begeleider Jeroen Pijpers.

Uitgevoerd worden o.a. werken van Olivier Messiaen (trois melodies) en vioolsonates van Hendrik Andriessen en W.A. Mozart.

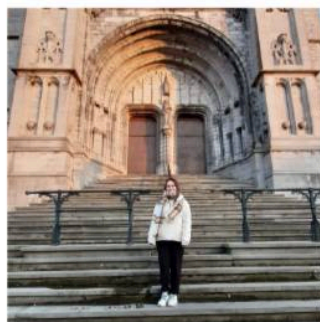
Het gezelschap studeert momenteel aan de conservatoria van Amsterdam en Maastricht.

zondag 11 december om 13.30 uur

treedt pianiste Anel Uzbakhanova op met haar ensemble.

Schrijf u in voor de nieuwsbrief (vvvconcert@gmail.com) en ontvang ongeveer 10 dagen voor het concert een herinnering!

De toegang is gratis met een vrijwillige bijdrage. Met uw donaties maken we nieuwe VvV concerten mogelijk!

AUGUSTINUSKERK

Zondag 13 november a.s. wordt in de Augustinuskerk de jaarlijkse herdenking van onze patroonheilige St. Augustinus gevierd.

In de middag is er een concert, meer informatie op de website.

BOOMKERK

Alvast noteren: **"Festival of nine Lessons and Carols"**

donderdag 15 december om 19.30 uur in de Boomkerk.

Kerstconcert: "Festival of nine Lessons and Carols" door samengesteld koor olv Bart Klijnsmit

NOVEMBER

vr 4

Leesgroep

Onze leesgroep gaat verder! We hebben het boek "Kierkegaard in gewone taal" van Geert Jan Blanken gekozen.
Vincentiuskerk 19.30 - 21.00 uur, zie pag. 16

zo 6

Omnes Terminos

Het Ensemble Omnes Terminos bestaat uit de Letse sopraan en dirigent Margarita Dudcaka, de Macedonische violiste Irina Trajkovska en de Nederlandse begeleider Jeroen Pijpers.
Vincentiuskerk, 13.30 uur, zie pag. 14

zo 13

Augustinusfeest met concert

In de Augustinuskerk wordt de jaarlijkse herdenking van onze patroonheilige St. Augustinus gevierd.
In de middag is er een concert, meer informatie volgt op de website.
Augustinuskerk, 11.00 uur, zie pag. 10

DECEMBER

vr 2

Leesgroep

Onze leesgroep gaat verder! We hebben het boek "Kierkegaard in gewone taal" van Geert Jan Blanken gekozen.
Vincentiuskerk 19.30 - 21.00 uur, zie pag. 16

do 15

Kerstconcert :

"Festival of nine Lessons and Carols" door samengesteld koor olv Bart Klijnsmit
Boomkerk, 19.30 uur, zie pag. 14

Houdt u onze website in de gaten of neem zonodig contact op met de secretariaten over de komende periode.

Leesgroep: "Kierkenggaard in gewone taal" van Geert Jan Blanken

In dit boek zijn een aantal van Kierkenggaards toespraken in eenvoudige taal omgezet en ingekort. Iedereen heeft naast een uiterlijk leven ook een minstens zo fascinerend innerlijk leven. Met de relatie tussen die binnen- en buitenkant heeft Kierkenggaard zich bezig gehouden. In gesprek met elkaar worden deze teksten levendig en inspirerend. De eerste keer was op 7 oktober jl. De volgende data zijn: 4 nov. en 2 dec. 2022. Daarna op 13 jan. 3 feb. 3 mrt. 2023. Locatie: Vincentiuskerk Tijd: van 19.30-21.00 u.

Begeleiding: Pater Henk Jansen en Nagy Badir, gestalt-psychotherapeut.

Aanmelden via: nbadir@xs4all.nl

Enkele mededelingen

Zuster Annie Janssen is verhuisd

Na 52 jaar in Amsterdam gewoond te hebben is Annie verhuisd naar het moederhuis in Boxmeer. Annie gaat het rustig aan doen, zij is de 90 al gepasseerd.

Annie was parochiaan van de toenmalige Maria Magdalenaparochie. Zij was daar en later in onze parochie erg actief. Voor het project van haar broer Ben en zijn vrouw in Kenia voor een doveninstituut wist zij mensen te motiveren om te helpen.

Wij gaan een vrolijke en actieve Annie missen en wensen haar nog vele goede jaren toe!

Haar nieuwe adres is: Zr. Annie Janssen, 't Hoff app. 204, Veerstraat 49, 5831 JM Boxmeer

Vorbereiding op de eerste H. Communie en het H. Vormsel

U kunt uw kinderen opgeven bij de parochie De Vier Evangelisten.

De voorbereiding begint op 1 oktober jl.

Voor meer informatie kunt u bellen met tel. nr. 020 - 619 17 66 of

mailen naar pastor@devierevangelistenamsterdam.nl

Opbrengst van de MIVA collecte in onze kerken

De collecte op 27 en 28 augustus jl. heeft € 250,00 opgebracht.

Het project was: Medische zorg voor de meest kwetsbaren in Tanzania.

Hartelijk dank hiervoor.

Opbrengst van een van de projecten van pater Toon in Suriname

Op Caritaszondag 15 november 2020 werd aandacht gevraagd voor Suriname.

In het bijzonder voor pater Toon, die ruim 50 jaar in het bosland in Suriname werkzaam is. Pater Toon is actief in vele Surinaamse projecten. De actie op deze zondag was voor het Christoforus Internaat, een vormingsinstituut voor 90 jongeren uit de binnenlanden van Suriname.

Een uitgebreid artikel kunt u lezen in het parochiebladnummer okt/nov 2020.

De actie heeft het mooie bedrag van € 850,00 opgebracht. Veel dank hiervoor!

GOSPEL. Muzikale reis van kracht en hoop - TENTOONSTELLING

In het Museum Catharijneconvent in Utrecht is **van 30 september 2022 t/m 3 april 2023** een tentoonstelling over de geschiedenis en de actuele betekenis van de Gospel. Naast de tentoonstelling presenteert het museum spetterende live-optredens in samenwerking met TivoliVredenburg en Gospelfestival Amsterdam.

A capella ensemble Fisk Jubilee Singers in 1875

Geschiedenis

Museum Catharijneconvent toont de oorsprong van gospel binnen de Afro-Amerikaanse gemeenschap en de weg die het muziekgenre aflegde van de kerk in de Verenigde Staten naar de populaire cultuur. Hoewel gospel in de eerste helft van de twintigste eeuw ontstaat zijn de liederen veel ouder. In Gospel reist de bezoeker naar het slavernijverleden, naar de bakermat van gospel: spirituals. Later, in de burgerrechtenbeweging (1955-1968), werden de liederen als krachtig geweldloos middel ingezet in de strijd voor gelijke rechten voor de zwarte bevolking in de VS. Wereldwijd is gospel verbonden met de strijd en hoop van de zwarte bevolking in Amerika.

De tentoonstelling

De tentoonstelling kwam tot stand in samenwerking met tal van partners en adviseurs, kerken, koren, artiesten en een klankbordgroep. Onontbeerlijk was de samenwerking met Samen Kerk in Nederland (SKIN), de landelijke koepelorganisatie van internationale kerkgemeenschappen en migrantenkerken in Nederland. Nederland telt zo'n miljoen christenen met een migratieachtergrond. Een groot deel hiervan heeft wortels in de 'transatlantische' driehoek van Suriname, het Caribisch deel van het koninkrijk der Nederlanden en de Afrikaanse westkust. De boodschap van 'struggle', hoop en bevrijding in gospelmuziek is onverminderd relevant voor deze gemeenschappen.

De tentoonstelling neemt de bezoeker mee langs de muziek, lifestyle en betekenis van gospel. Bijzondere historische video- en audiofragmenten, interviews en concerten van de meest iconische gospelartiesten aller tijden worden getoond naast indrukwekkende objecten als de zogenoemde Slave Bible, de toga van Martin Luther King en een van de eerste Hammond orgels. Via wereldberoemde liederen van artiesten als de Fisk Jubilee Singers en Mahalia Jackson worden niet alleen de geschiedenis en de kracht van Afro-Amerikaanse gospel duidelijk, maar ook hoe deze muziek in Nederland werd ontvangen.

Ook in Nederland leeft gospel, zowel in kerken als in populaire cultuur. Er zijn vele gospelkoren. Dagelijks en in het bijzonder op zondag klinkt gospel in vele kerken en daarbuiten.

Gospelzangers in HMC (The Holland Methodist Church)- dienst

Randactiviteiten

Naast de tentoonstelling worden lezingen, films en concerten aangeboden. De lezingen worden verzorgd door allerlei experts, wetenschappers, dirigenten, musici en co-curator Shirma Rouse. Zo zal Leo Blokhuis op 11 februari de verhalen vertellen achter een aantal grote gospel-songs en vertellen enkele anderen op 29 oktober over hun ervaring met Martin Luther King. De lezingen zijn gratis, er is wel een reservering nodig.

Teksten en afbeeldingen zijn overgenomen van www.catharijneconvent.nl. Zie daar ook voor meer info.

Zr. Zoë schrijft in deze column korte stukjes: gedeelde gedachten uit het leven gegrepen. Dat wat zij zoal meemaakt of ziet of wat haar bezig houdt.

Zr. Zoë is parochiaan en kerkt in de Vincentiuskerk.

Ze komt uit de Benedictijnse traditie. Zij is in 1993 in het benedictinessenklooster (Lioba) in Egmond ingetreden. In 1998 deed zij haar eeuwige professie aldaar en in 2011 kreeg zij vanuit Rome toestemming om buiten de slotmuren van het klooster te gaan werken.

In 2016 is zij als zuster overgegaan naar de Orde der gewijde maagden (Ordo Consecrationis Virginum). Hun werk bestaat voornamelijk binnen het apostolaat en het kerkgebeuren. Zij leven zelfstandig, en vallen onder de plaatselijke bisschop in hun bisdom. Zr. Zoë valt nu onder het bisdom Haarlem-Amsterdam.

Zij heeft gestudeerd aan het Titus Brandsma Instituut te Nijmegen voor geestelijke begeleiding/mystagogie.

Geloof jij nog?

Het was druk op het station naar huis. Het was maar een kleine rit van Heiloo naar Amsterdam, goed te doen dus. Maar de trein was niet lang en ik kwam tegenover een jonge vrouw te zitten. Ze had haar oordopjes in en luisterde naar haar favoriete muziek.

Na een tijdje voelde ik dat ze steeds naar me keek en ik begon me zelfs een beetje ongemakkelijk te voelen: was er iets vreemds aan me te zien, had ik iets geks zitten?

Blijkbaar voelde de jonge vrouw dat ik haar kijken door had en ze deed haar oordopjes af en vroeg: "geloof jij nog in God?" Ik was een beetje beduusd over die plotselinge vraag, maar ze had mijn zilveren kruisje gezien dat ik gekregen had van mijn vader toen ik in het klooster ging.

"Ja", zei ik haar. Wat leuk dat je dat vraagt. Het was even stil, het leek wel alsof ze even geen antwoord had en zich wat onzeker begon te voelen.

"En jij?", vroeg ik haar, geloof jij ook in God?

Ik weet het niet, was haar antwoord. Inmiddels was ze bij het station aangekomen waar ze eruit moest.

Maar haar antwoord liet me niet los en ik mijmerde er wat op door. Vragen kwamen op in mijn gedachten: weet ik wel zo zeker waar ik in geloof? En als ik in God geloof, weet ik dan wie Hij is? Natuurlijk, er is ons veel geleerd hoe je in God moet geloven en wie God zou zijn, wat Hij van ons vraagt en wil en niet wil.

Maar toch: geloof ik echt in God? Is het wel God in wie ik denk te geloven? Want, kén ik God werkelijk in zijn wezen? Heb ik zo'n innige verhouding met Hem dat ik voluit kan zeggen: ja, ik geloof in God, en daarmee ken ik God.

En plotseling besefte ik dat ik misschien een beeld van God had aangeleerd wat God helemaal niet is...

Nu begon ik het toch wat benauwd te krijgen, maar toen dacht ik: al zou ik God niet kennen, al zou ik niet geloven, Hij kent mij en Hij gelooft in mij. Blijkbaar is dat al genoeg voor God.

Daarom: ik geloof toch dat ik geloof.

Adventsactie van 26 november t/m 18 december 2022 **Zonnepanelen en een bloedbank voor een ziekenhuis in Somalië**

Tijdens de adventsperiode – de periode van vier weken voorafgaand aan Kerstmis - vragen we via de Advents-actie aandacht voor de hoop. Hoop op de komst van het Licht. Hoop op een betere wereld. Hoop dat iedereen kan delen in overvloed en dat op een dag alle mensen een waardig leven kunnen leiden.

Wat is er aan de hand?

De gezondheidszorg in Somalië is ernstig verzwakt geraakt door de langdurige burgeroorlog in het land. Deze veroorzaakt politieke en economische instabiliteit. De infrastructuur is verwoest. Wat resteert aan gezondheidscentra is overbelast, onderbezet en er is gebrek aan alles. De levensverwachting van de inwoners ligt rond de 51 jaar. Bijna nergens ter wereld sterven zoveel baby's, kinderen en jonge moeders. In de afgelegen Gedo regio ligt het Garbaharey districtsziekenhuis. Inwoners uit de wijde omgeving zijn voor gezondheidszorg afhankelijk van dit ziekenhuis. Ook hier zijn de voorzieningen gebrekkig. Zo valt de elektriciteit geregeld uit en is er 's nachts zelfs helemaal geen stroomvoorziening. De private energieleverancier schakelt de stroom namelijk om middernacht uit.

Wat willen we bereiken? En hoe doen we dat?

Voor de patiëntenafdelingen worden zonnepanelen geïnstalleerd en het ziekenhuis krijgt medische apparatuur. Er wordt een bloedbank aangeschaft om gedoneerd bloed te kunnen bewaren. Patiënten zijn dan in acute situaties niet langer afhankelijk van toevallig aanwezige donoren. Het laboratorium krijgt de beschikking over chemicaliën voor het uitvoeren van bloedonderzoek en andere diagnostische tests. De apparatuur hiervoor, die het ziekenhuis al eerder had ontvangen, wordt geïnstalleerd

en afgesteld. De laboratoriummedewerkers krijgen een training om te leren ermee te werken.

Naar verwachting komt dit project gedurende zes maanden ten goede aan 750 opgenomen volwassenen en kinderen. Voor 210 patiënten, vooral jonge kinderen, kan bloed- en biochemisch onderzoek worden gedaan en 120 mensen krijgen tijdig een bloedtransfusie.

Wilt u dit project steunen? Uw bijdrage is enorm welkom!

In onze kerken staat een bus/ton klaar voor uw gift. U kunt uw gift ook overmaken op rekeningnummer **NL89 INGB 0653 1000 00** t.n.v. Adventsactie, zonnepanelen en bloedbank Somalië.

In deze serie vertellen mensen met een blijvende ziekte of beperking over verdriet, dood en geloof. Ditmaal **Harrie Smeets** (1960), bisschop van Roermond.

*Tekst: Jan-Willem Wits
Foto: Peter Boer*

Gelukkig kan ik rekenen op een goede engelbewaarder

‘IK HEB HIER NOG HET NODIGE TE DOEN’

Als priester heb ik natuurlijk veel sterfprocessen meegemaakt. In de Katholieke Kerk heeft het sacrament van de zieken of de ziekenzalving daarin een speciale plek, waarbij mensen kunnen biechten, de communie ontvangen en gezalfd worden. Vroeger gebeurde dat altijd kort voor iemands dood, inmiddels vinden er ook gemeenschappelijke vieringen plaats, bijvoorbeeld in een verzorgingshuis. Het blijft een heel intiem moment, vooral wanneer je het sacrament toedient waar de volledige familie bij is. Het sacrament kan de rust bieden om het leven los te laten. Veel mensen in deze tijd blijven het moeilijk vinden om te accepteren dat het voorbij is. Zij klampen zich vast aan een gevoel dat er iets na de dood moet zijn, maar wat dat dan precies is, weten ze ook niet. Dan mis je toch het persoonlijke geloof dat de dood ook een ontmoeting met God is, thuiskomen in het huis van onze Vader. Vorig voorjaar kreeg ik mijn eerste epileptische aanvallen. Aanvankelijk dachten de dokters aan een herseninfarct. Maar toen ik na een paar dagen in het ziekenhuis opnieuw onderuit ging, zijn ze verder gaan zoeken en kreeg ik te horen dat ik een ongeneeslijke hersentumor had. Op dat moment was ik ervan overtuigd dat het heel snel afgelopen zou kunnen zijn. Ik dacht dat er snel een punt achter mijn leven zou staan maar inmiddels hoop ik toch op een puntkomma; ik heb nog het nodige te doen. Gelukkig kan ik rekenen op een goede engelbewaarder. Niemand kan een voorstelling maken van de hemel. “Wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord”, schrijft Paulus (1 Korintiërs 2 vers 9). Het gaat onze zintuigen te boven. Maar het eeuwige leven zal in ieder geval niet minder zijn dan het leven hier. ■

Dit interview is overgenomen uit het Nederlands Dagblad, de kwaliteitskrant van christelijk Nederland. Ga voor meer van deze verhalen naar www.nd.nl/uit-de-diepte U kunt voordelig kennismaken met het Nederlands Dagblad door de QR-code te scannen.

Nederlands Dagblad

Leo Fijen is bekend van zijn boeken en televisieprogramma's over kerk en klooster. In de kerken in het land komt hij hoopvolle tekenen tegen, waar hij in deze column graag over schrijft.

“Samen zwijgen is ook een vorm van troosten”

VERBONDEN DOOR DE TRANEN HEEN

Troosten reikt verder dan woorden. Het wil geen antwoorden geven die toch niet bestaan, en ook geen goedbedoelde adviezen die het leed alleen maar groter maken. Het reikt veel verder dan vragen hoe oud hij of zij was, want leeftijd is geen medicijn tegen verdriet. Het gaat er bij troost ook niet om dat je antwoord geeft op de waarom-vraag. Want dat antwoord bestaat niet. De dood, het ongeluk of de wanhoop kan nooit worden weggenomen. De pijn blijft, en het verdriet wordt eerder groter dan kleiner. Troosten is ook niet zeggen dat de tijd alle wonden heelt, want dat is een banalisering van de open wond. Wat is troosten dan wel, in deze tijd van het jaar waarin alles lijkt te sterven, ook in de natuur? Een paar gedachten over wat troosten kan zijn:

- luisteren en de tijd nemen zodat verdriet in tranen naar buiten kan stromen
- er zijn als niemand daar is, aan het ziekbed, na het ongeluk, in het sterven
- kunnen zwijgen als er helemaal niets te zeggen valt
- een kaartje sturen met een mooie dichtregel die de ander troost door het sterven heen
- samen bidden met woorden die al eeuwenlang gegeven zijn
- vrede sluiten met elkaar door elkaar de handen op te leggen
- voedsel voor onderweg geven: Christus zelf die het lijden draagt
- licht ontsteken aan het eeuwige licht en ervaren dat dit licht niet dooft
- met rituelen van alle tijden delen in het verdriet, meer dan het wegnemen van dat verdriet
- samen worstelen in de pijn en huilen met tranen die liefde geven
- geloven en diep meemaken dat de zielen altijd verbonden blijven, in elkaars hart en in God. ■

Overleden

15 juni 2022

12 augustus 2022

19 augustus 2022

Claire Jessica Hagen, 44 jaar

Emma (Emmy) Arendse - Ladeur, 101 jaar

Catharina (Ina) Pinkse, 84 jaar

In dankbare herinnering

INA PINKSE

Op 19 augustus overleed, toch nog onverwacht, Ina Pinkse. De laatste maanden sukkelde Ina steeds meer met haar gezondheid.

Maar toch...Ina zou Ina niet zijn als ze toch zoveel mogelijk, ondanks alle handicaps, overal bij zou willen zijn. Zoals naar de kerk en naar de hobbyclub om te handwerken en kerstkaarten te knippen. We kennen Ina dan ook als een bezige bij.

Eerst vanuit de Jozefkerk, waar ze de eerste Communiegroep begeleidde en het kinderkoor. Ze was vrijwilliger bij de regionale Lourdesgroep en organiseerde heel wat Lourdesreizen. Ze was een goede buur voor de Franciscanen.

Bij de sluiting van de Jozefkerk verhuisde Ina naar de Chassékerk, waar ze opnieuw in het vrijwilligerswerk stapte, zoals de breigroep voor Polen, de lapjeskat en de parochiewacht. Ook hielp ze mee met het parochieblad klaarmaken voor het rondbrengen en verzenden.

Maar ook de Chassékerk ging sluiten en Ina verhuisde opnieuw. Nu naar de Augustinuskerk, waar ze haar vrijwilligerswerk voortzette. Ze werd lector in de vieringen op zondag en zette koffie voor de kerkangers.

En iedereen die graag een sigaretje rookte werd haar rookmaatje, zoals broeder Magnus en José. Ook de regionale soepmaaltijd, 2x per jaar in de Vasten- en Adventstijd, regelde zij samen met anderen. Tot David verhuisde en hij zijn tien - groente - soep niet meer kon maken.

Al dit vrijwilligerswerk en nog meer deed Ina naast haar gewone werk en de zorg voor het thuisfront. Eerst de zorg voor haar moeder en daarna voor haar vader en beide broers.

Wij kunnen Ina alleen maar dankbaar zijn voor zoveel zorg en aandacht voor mensen in onze regio.

Ina, kleinmaar dapper,
We zullen je missen!

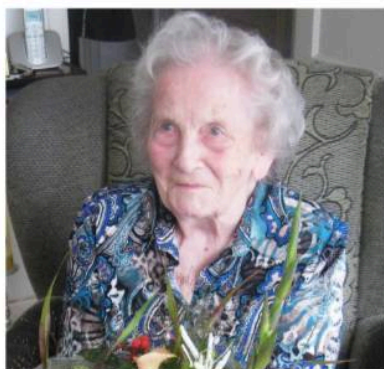
Wil Sneekes

EMMY ARENDSE

Op 12 augustus is Emmy Arendse na een kort ziekbed overleden. Ze mocht 101 jaar worden!

Emmy was een markante, gastvrije, zorgzame, maar ook krachtige persoonlijkheid, met een heel eigen mening. Ze was ondanks haar hoge leeftijd jong van geest, hetgeen er vaak in resulteerde dat haar benen de snelheid, die ze erin wilde houden, niet aankonden, en dat ze dan weer een behoorlijke smak maakte. Toch had ze engeltjes op haar schouder, want ze brak ondanks haar hoge leeftijd niets en wist steeds te herstellen.

Emmy heeft als kind in verschillende plaatsen in Nederland gewoond, ondermeer in Alkmaar en Brabant. Ze groeide op in een pleeggezin, waar ze een fijn contact had met een broer uit het gezin.

Geheel op eigen kracht is het haar gelukt om de opleiding voor kraamverzorgster bijeen te sprokkelen, die indertijd heel gedegen was. Zij volgde de opleiding in Heerlen bij de voedvrouwenschool met intern verblijf. Daarna heeft ze een aantal jaren vanuit Sittard de kraamzorg voor dit stadje en de omliggende dorpen verzorgd en veel baby's ter wereld zien komen.

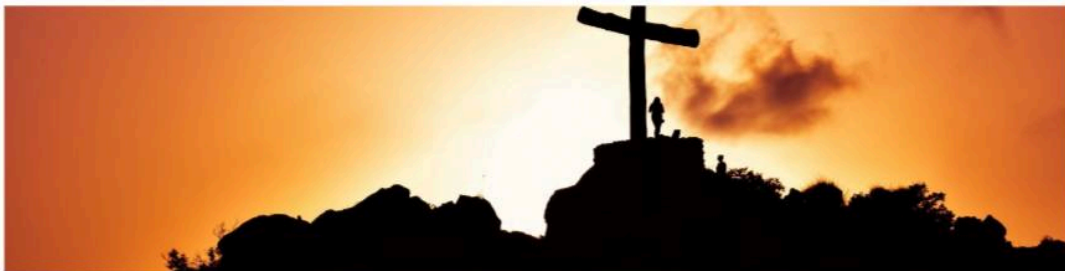

Uiteindelijk koos ze ervoor om naar Amsterdam te verhuizen om in de buurt van haar moeder te wonen en te werken. Ze werd een echte Amsterdamse en is altijd in Amsterdam blijven wonen.

In 1960 trouwde ze met Gerrit Nicolaas Arendse, waarmee ze hele gelukkige jaren heeft beleefd, totdat hij op 21 juni 1991 op 90-jarige leeftijd overleed. Zorgzaam als Emmy was, heeft ze zich ook een aantal jaren over de broer van haar man ontfermt op het laatst van zijn leven.

Emmy heeft jarenlang de felicitaties voor de parochie verzorgd. Stond je in haar boekje, dan kreeg je bovendien nog een kaart van haar persoonlijk. Met een andere vrijwilligster bezocht ze zieken en ook het altaar linnen werd door haar gewassen, gestreken en tiptop in orde gemaakt. Daarnaast heeft ze gedurende een hele tijd de telefoonkring verzorgd. Dat ze bij de heropening van de Boom na de verbouwing als oudste parochiaan de hulpbisschop de sleutel mocht overhandigen (zie de twee bovenstaande foto's), ervoer ze als een hele grote eer.

Haar laatste levensjaar was zwaar door het wegvallen van haar neef, haar steun en toeverlaat. Na wederom een val belandde ze in het ziekenhuis, waar zij Corona opliep en overleed. Moge zij rusten in de vrede en de vreugde van de heer.

Tent van genade

Vandaag
spreid Ik mijn tent
van genade over je uit
Kom
hierin tot rust
adem mijn vrede in.

Jij mag
hier blijven wonen
er geldt geen tijdslimiet
Je hoeft er
niets voor te doen
Ik geef het je om niet.

Genade
schenken
is een gunst
Uit
genade leven
een levenskunst.

Gerrit van Ek

ruimte voor adres:

Woont geadresseerde niet op dit adres of wilt u dit blad niet meer ontvangen, mailt u dit dan even aan:
info@rkamsterdamwest.nl of belt u naar tel.nr. 020 682 49 27. Dank u wel.